

престола Святаго Іакова отъ Грецы-те па тріархи, тыя, кои-то вѣрно сохраняваха залога на вѣра-та и на Богослуженіе-то, и кои-то сами-те Папови наименоваха на время на-Крестоносны-те войны Патріархи Восточны.

Просто сега сравненіе на-вѣра-та, коя-то исповѣдоваха папови-те патріарси съ вѣра-та коя-то исповѣдоваше Св. Кирилль, ще постигне да покаже всякому, колко много различающе по догматы-те, поставляваха на Іерусалимскій престолъ намѣстницы Святаго Кирилла.

А. Св. Кирилль, кой-то сосѣдна на второй вселенскій Соборъ, на кой-то и ся подписа, исповѣдова Символа, Никейскаго Синода, и изхожденіе-то св. духа отъ отца, а тѣи нововведоха на догмата приложаяще и дума-та: отъ сына.

Б. Св. Кирилль на катихиса си дума, крещеніе тройномъ погруженіемъ, а тѣи учаха окрепленіе токмо.

В. Св. Кирилль нищо неказва за Римското превосходство, а тѣи надписаха превосходство-то и безгрѣшіе-то на Папата, и все що составлява написмъ-атъ.

Г. Св. Кирилль вѣрува, какъ причащеніе-то за всякаго православнаго христіанина безъ хлѣбъ и вино не може да быде, а они хулятъ съ препираніе-то си, какъ причастіе-то отъ свята-та чаша е не потребно.

Д. Св. Кирилль увѣрява какъ воскрес-